

zda promlčení bylo by mohlo býti přerušeno správním řízením a u soupisového úřadu, zda pro tento předpoklad schází podklad a zda žalující firma sama dala podnět k pochybám o soupisové povinnosti a k tomu, že přihláška k soupisu zůstala po sedm let nevyřízena a zda nesprávně udala své sídlo v Brně.

Čís. 12609.

Práva, vyplývající pro dřevařsko-průmyslový podnik z koupi lesa za účelem jeho exploitace, jsou zvláštním majetkem, tvořícím určitou hospodářskou jednotku.

Postup těchto práv nelze však podřaditi pod ustanovení § 1409 obč. zák., nejde-li o trvalý, definitivní převod, nýbrž jen o převod zajišťovací, který měl poskytnouti postupníkovi jen jistotu, že bude uspokojena jeho pohledávka za dřevařsko-průmyslovým podnikem.

(Rozh. ze dne 13. května 1933, Rv II 729/31.)

Žalobci příslušela proti Dřevařsko-průmyslovým podnikům, společnosti s r. o., pohledávka, jejíž zaplacení se domáhal na žalovaném, opíraje žalobní nárok mimo jiné o to, že Dřevařsko-průmyslové podniky postoupily žalovanému práva příslušející jim za účelem exploitace lesa. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly. O d v o l a c í s o u d uvedl v otázce, o níž tu jde, v d ů v o d e c h: Ustanovení § 1409 obč. zák., které odvolatel má asi na mysli, tvrdě, že tím, že žalovaný převzal a dal si postoupiti všechna práva a nároky firmy Dřevařsko-průmyslové podniky, vyplývající ze smlouvy o koupi lesa u L., přešly na něho podle zákona i veškeré závazky z této smlouvy, tu nedopadá, neboť prohlášením ze dne 26. října 1923 nepřenechala firma Dřevařsko-průmyslové podniky žalovanému celé své jmění nebo svůj podnik, který firma dále provozovala, nýbrž postoupila mu jen svá práva, vyplývající z jistého obchodu k zajištění jeho nároků ze záloh a zápůjček jím firmě k uskutečnění tohoto obchodu poskytnutých.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Převezme-li kdo jmění nebo podnik, jest vedle dosavadního dlužníka bezprostředně zavázán věřitelům z dluhů náležejících ke jmění nebo k podniku, jež při převzetí znal anebo znáti musil, a jest sprostěn závaznosti jen, pokud zaplatil již za dlužníka tolik dluhů, kolik činí cena převzatého jmění nebo podniku. Odvolací soud zodpověděl otázku, zda žalovaný jest práv z dluhu firmy Dřevařsko-průmyslové podniky proti žalobci záporně, z důvodu, že prohlášením ze dne 26. října 1923 nepřenechala firma Dřevařsko-průmyslové podniky žalovanému celé své jmění nebo celý svůj podnik, nýbrž jen práva vyplývající z jistého obchodu k zajištění jeho nároků ze záloh a zápůjček poskytnutých jím firmě k uskutečnění obchodu (exploitace lesa u L.). Dovolatel má za to, že firma Dřevařsko-průmyslové závody, ne-

majíc jiného jmění v době postupu, postoupila žalovanému všechna práva a že tudíž na něho přešly podle § 1409 obč. zák. i veškeré závazky z této smlouvy, tedy i závazek splniti žalobcovu pohledávku. Předem jest uvést, že jest odvolací soud na omylu, pokud míní, že předpis § 1409 obč. zák. předpokládá převod veškerého jmění, nebo majetku; stačí i zcizení určité kvoty jeho, nebo zcizení jen zvláštního majetku, tvořícího určitou hospodářskou jednotku (rozh. 11269, 9001 a 5416 sb. n. s.); na druhé straně přecházejí na nabyvatele jen dluhy, jež tu byly v době převzetí jmění nebo podniku (rozh. 7072 sb. n. s.). V tom směru bylo zjištěno prvním soudem, že firma Dřevařsko-průmyslové podniky postoupila dne 26. října 1923 žalovanému k zajištění všech jeho nároků proti ní jak z dřívějších záloh a zápůjček, tak i zejména záloh a zápůjček poskytnutých firmě na manipulaci lesa u L. všechna svá práva vyplývající ze smlouvy se seniorátem rodiny Z. ohledně koupě lesa toho a dále veškeré výrobky, které budou firmou vyráběny, do jeho výhradního vlastnictví. Práva, vyplývající pro firmu Dřevařsko-průmyslové podniky z koupi lesa u L. za účelem jeho exploitace, jest sice pokládati za zvláštní majetek, tvořící určitou hospodářskou jednotku (rozh. 11269, 9001 a 6516 sb. n. s.), avšak postup práv těch nelze přes to podřaditi pod ustanovení § 1409 obč. zák., neboť nejde o trvalý, definitivní převod zcizení jmění na žalovaného, nýbrž jen o převod zajišťovací, který měl poskytnouti žalovanému pouze jistotu, že bude uspokojena zúplna, neb aspoň z části jeho pohledávka, kterou měl za Dřevařsko-průmyslovými podniky jednak ze zápůjček, jednak z právního jich zastupování. To je patrné z nesporné skutečnosti, že smlouvou ze dne 13. listopadu 1924 ne žalovaný, nýbrž firma Dřevařsko-průmyslové podniky postoupila veškerá práva získaná úmluvou se svěřenstvím Z., i veškerý materiál v lese získaný R-ovi a Sch-ovi, kteří tudíž nabyli zmíněného jmění přímo od Dřevařsko-průmyslových podniků. Nepřistoupil tedy žalovaný převzetím zmíněných práv k exploitaci lesa u L., poněvadž je převzal jen ku svému zajištění, k dluhům Dřevařsko-průmyslových podniků a není proto nárok žalobcův proti němu odůvodněn ani podle § 1409 obč. zák.

Čís. 12610.

Pojišťovací smlouva.

Podle § 65 odst. 2 zákona o pojišťovací smlouvě jest rozhodná hotovost zcizovacího právního jednání, které jest dokonáno i při kupu nemovitosti projevem srovnalé vůle obou stran, aniž zapotřebí formy písemnosti.

K nabytí vědomosti o pojištění ve smyslu § 65, druhý odstavec poslední věty, zákona o pojišťovací smlouvě se nevyžaduje, aby byly sděleny podrobnosti smlouvy, stačí, dověděl-li se nabyvatel sdělením o pojištění, což se nemusí ani státi zcizitelem, nýbrž může pocházeti i od třetí osoby, jméno pojišťovny a že jde o požární pojištění.

(Rozh. ze dne 13. května 1933, Rv II 66/32.)